

Beszámoló a csíksomlyói búcsúról

(2008. május 10.)

1. A csíksomlyói kegytemplom és kolostor rövid története

Csíksomlyó története a XII–XIII. századra megy vissza. Legelőször a pápai tizedjegyzék említi 1333-ban Sumlov néven. Nevét Somlyó hegyétől (1035 m) kapta. A ferences szerzetesek valószínűleg, az 1400-as években telepedtek le Csíksomlyón. Itt 1442–1448 között felépítettek egy gótikus stílusú templomot és egy kisebb méretű, ugyancsak gótikus stílusú kolostort. A felépített templomot Sarlós Boldogasszony tiszteletére szentelték fel 1448-ban. A templomot és a kolostort erős kőfalak övezték. Ide menekült a környék népe a XVI–XVII. században a sorozatos betörések idején. 1661-ben a török-tatár túlerőnek nem tudtak ellenállni, azok felgyújtották az akkori templomot és kolostort, igen sok embert megöltek, az életerőseket rabságba hurcolták. Négy ferences esett áldozatul, négyen fogságba kerültek. Csík akkori vesztésege 10-15 ezer főre tehető. 1694-ben volt az utolsó tatár betörés, de akkor visszaverték ezek támadását.

A mostani barokk templomot 1804-ben kezdték építeni Schmidt Konstantin építész tervei szerint. 1876. augusztus 20-án szentelte fel Fogarassy Mihály erdélyi püspök.

A templom legértékesebb tárgya **Szűz Mária kegyzsobra**, mely a XVI. század elején (1510–1515) reneszánsz stílusban készült, hársfából. Alkotója ismeretlen. Magassága 2,27 m. A napba öltözött Asszonyt ábrázolja, akinek lába alatt van a hold, fején a tizenkét csillagból álló koszorú. Egyben királynőként is ábrázolja Szűz Máriát: fején korona, jobb kezében jogar, bal karján ül Szent Fia, Jézus, a világ Megváltója. A Kegyszobor a Mária-zarándoklatok középpontjában áll. Az 1661-es török-tatár dúlás alkalmával, amikor a templomot felgyújtották, a Kegyszobor sértetlen maradt.

Csíksomlyó búcsújáróhely jellegét az adja meg, hogy már a XV. században virágzott itt a Boldogságos Szűz Mária tisztelete a székely nép körében. 1567-ben *János Zsigmond, erdélyi fejedelem haddal akarta a színtiszta katolikus Csíkot, Gyergyót és Kászont kényszeríteni az unitárius vallás felvételére. Csík, Gyergyó, és Kászon népe, István gyergyóalfalvi plébános vezetésével fegyverrel védte meg hitét. A gyülekező püünkösd szombatján volt, Csíksomlyón. Isten kegyelmébe ajánlották magukat és a Szűzanya segítségét kérték, majd elindultak a Hargitára szembeszállni a hitújítók hadával. Azalatt az idők, az asszonyok és a gyermekek Somlyón maradtak és imádkoztak. János Zsigmond fejedelem hadait visszaverték. A győztes székelyek nyírfaággal ékesítették lobogóikat, és úgy vonultak le a Hargitáról. A templomban maradt nép elébük ment, és együtt jöttek vissza hálát adni Istennek a győzelemért, megköszönni a Szent Szűz segítségét.*

Ennek a történelmi eseménynek az emlékére minden évben, püünkösd szombatján Csíksomlyóra zarándokol Mária népe, és a Kissomlyó hegyén körmenetet tart, szentmisén vesz részt. Visszatérőben ugyancsak zöld nyírfaággal díszíti zászlóit. *1990 óta minden évben több százezer magyar zarándokol ide, hogy a Hármashalom oltárnál bemutatott szentmisén együtt imádkozzék a Magyarok Nagyasszonyának közbenjárását kérve a magyar nép megújulásáért és jövőjéért.*

2. Az idei zarándoklat

Így történt az idei évben is. Az idei pünkösdői búcsú mottója ez volt: „**Egészen szép vagy, Mária! Eredeti bűnnek szennye nincs Tebenned. Jeruzsálem dicsősége! Te Izraelnek vagy öröme. Te a mi nemzetünknek vagy tisztessége! Te a bűnösöknek szószólója! Ó Mária! Ó Mária! Nagyokosságú Szent Szűz! Nagyhatalmú Szent Szűz, Imádkozz érettünk! Esedezz érettünk a mi Urunk Jézus Krisztusnál! Ámen.**

Schönberger Jenő szatmári megyéspüspök, piarista konfráterünk mondotta az ünnepi szentbeszédet, melyet így kezdett: „Tisztelettel és nagy szeretettel köszöntöm a határon innen és a határainkon túlról érkezett zarándokokat. Köszöntöm a rádió- és a televízió- készülékek előtt velünk imádkozó magyar és magyarul tudó testvéreket. Úgy érzem, a közös nyelven túl, ma még valami szorosán összekapcsol minket: Jézus anyja és a mi égi édesanyánk, a Boldogságos Szűz Mária iránt érzett szeretetünk. Messzi és közeli tájakról, fáradtságot nem kímélve hoztuk Máriához szerető szívünket, gondjainkat, bajainkat, egész életünket, s talán még szereteteinket is. Ma ezeket mind ide tesszük a Szent Szűz lábai elé. Tekints ránk, Anyánk, mi pedig hadd tekinthessünk rád. Hiszen egészen szép vagy, Mária, nekünk is a legszébb. A költő – Paul Claudel – mintha a mi vágyunkat fogalmazta volna meg:

„Dél van. A templom nyitva áll, belépek.
Jézus anyja, nem azért jöttem, hogy kérjek.
Nincs miért könyörögjek, vagy amit felajánljak Neked,
Csak azért jöttem Szűz Anyám, hogy nézzelek,
Semmit se szóljak, arcodon merengvén
Hagyjam, hogy énekeljen szívem a maga nyelvén.”

Beszédét így fejezett be: 1959-ben a Fatimai Szűzanya szobrát elvitték San Giovanni Rotondóba, ahol Pio atya tüdőrákban szenvedett. Amikor kérésére elszállították hozzá, a szobor láttán felkiáltott: „Szeretném, ha a bűnösöknek kiáltani tudnám, hogy jöjjenek és lássák.”... Mi, akik a csíksomlyói Szűzanya lábainál együtt imádkozunk, lelki szemünkkel látjuk Őt. Egészen szépnek látjuk, s az Ő szemében magunkat is sokkal szebbnek, jobbnak. Viszont nemsokára haza indulunk, és otthon mások szemébe kell majd belenézniük. Vajon ugyanúgy teszem, mint eddig, és bennem sem lesz változás? ... Pio atya a magasba emelkedő helikopter láttán, mely a Szűzanya szobrát szállította, felkiáltott: „Elmész és engem úgy hagysz, ahogyan találtál!?” Ekkor hirtelen melegséget érzett testében, s bár az orvosok nem adtak semmi esélyt a felépülésére, meggyógyult.

Krisztusban szeretett Testvéreim! Biztosak lehetünk, égi Édesanyánk rólunk sem feledkezik meg! Ámen.

A budapesti gimnáziumunkból Futó Béla, Horváth Bálint, Urbán János osztályfőnökök vezetésével három osztály, Nagykanizsáról Vereb Zsolt igazgató és Dósai Attila osztályfőnök vezetésével pedig két osztály vett részt a somlyói zarándoklaton. Ugyancsak itt volt Tózsér Pál budapesti házfőnök, és Görbe László igazgató. Urbanek Rudolf rendtársunk is, valamint növendékeink közül Galaczi Tibi, Molnár Lehel, Valaczka János, Moys Gábor, akik az itteni misszióban tevékenykedő Kállay Emillel és Sárközi Sándorral együtt imádkoztak nemzetünk és rendünk jövőjéért.

Kállay Emil